

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

ปัจจุบันเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทำให้การผลิตงานพิมพ์และงานเขียนต่างๆ เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว เพียงแค่กดปุ่มทำซ้ำหรือใช้วิธีคัดแปะ ผลงานที่เกิดจากการทำซ้ำโดยคอมพิวเตอร์นั้น เหมือนงานต้นฉบับมาก เกือบจะไม่มี ความแตกต่างกับต้นฉบับเลยก็ว่าได้ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ในปัจจุบันราคาถูกลงมาก ประชาชนในฐานะปานกลางสามารถหาซื้อมาใช้ได้ ซึ่งก็เป็นปัจจัยหนึ่ง ที่สร้างความกังวลใจให้กับเจ้าของงานลิขสิทธิ์ โดยเฉพาะในกรณีที่ ผลงานสร้างสรรค์ได้ถูกจัดเก็บ ในรูปอิเล็กทรอนิกส์อาจมีความเสี่ยงที่จะถูกลักลอบนำไปทำซ้ำได้ง่าย แต่ที่เป็นปัญหามากกว่านั้นก็ คือความแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตช่วงปี 1994 จนถึงปัจจุบัน ทำให้เกิดการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ โดยมีได้รับอนุญาตทางอินเทอร์เน็ตมากมาย เพราะอินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนพาหนะหรือสื่อที่นำ งานสร้างสรรค์ไปสู่ผู้คิดต่อกับเครือข่ายอย่างไม่จำกัดเขตแดนทางกายภาพ อย่างที่เรียกอินเทอร์เน็ต อีกอย่างว่าเครือข่ายของหลายๆ เครือข่าย การส่งต่อข้อมูลในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตนั้น เป็นไปใน ลักษณะจากหลายจุดไปสู่อีกหลายๆ จุด ซึ่งต่างจาก การเผยแพร่ของวิทยุ หรือ โทรทัศน์ซึ่งเป็นไปใน ลักษณะจุดเดียวไปสู่หลายจุดหรือหลายผู้รับ จะเห็นได้ว่าทั้งเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการทำซ้ำ และศักยภาพในการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ของอินเทอร์เน็ตในลักษณะไร้เขตแดน ทำให้การละเมิด ลิขสิทธิ์เป็นไปได้ง่ายทั้งในการทำและการเผยแพร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานสร้างสรรค์ซึ่งส่วนใหญ่ จะถูกเก็บในรูปอิเล็กทรอนิกส์ จึงพบว่างานสร้างสรรค์ต้นฉบับในปัจจุบันนั้น พร้อมตลอดเวลาที่จะ ถูกทำซ้ำเนื่องจากเป็นข้อมูลดิจิทัลในตัวงานนั้นๆ เอง

แม้ว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ที่มีผล บังคับใช้เพื่อให้ความคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์โดยตรงแล้วก็ตาม แต่งานที่จะได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายลิขสิทธ์นั้น จะต้องเป็นงานประเภทหนึ่งประเภทใดที่กฎหมายลิขสิทธ์บัญญัติไว้ เท่านั้น ซึ่งได้แก่งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะของผู้สร้างสรรค์ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูป

แบบอย่างใด แต่ทั้งนี้การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิดหลักการการค้นพบหรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ และเป็นการให้อำนาจแต่ผู้เดียวแก่ของผู้สร้างสรรค์งาน ที่จะกำหนดเวลารูปแบบและสภาพการใช้งานนั้น โดยสามารถป้องกันมิให้ผู้อื่นมาใช้ประโยชน์จากงานของตนได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากผู้สร้างสรรค์งานหรือเจ้าของลิขสิทธิ์ หากจะมีการนำไปใช้ประโยชน์เจ้าของลิขสิทธิ์ก็ควรจะได้ประโยชน์ตอบแทนการใช้สิทธิจากงานอันมีลิขสิทธิ์นั้น แสดงให้เห็นว่ากฎหมายลิขสิทธิ์เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความเป็นธรรม และรักษาผลประโยชน์ให้กับเจ้าของงานลิขสิทธิ์โดยตรง ในการปกป้องงานลิขสิทธิ์ไม่ให้บุคคลอื่นที่มีเจตนาไม่สุจริตนำไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต เนื่องจากการสร้างสรรค์งานบางอย่างนั้นมีการลงทุนค่อนข้างสูง และการทำให้งานนั้นสามารถแพร่หลายไปสู่สาธารณชนได้ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงเช่นเดียวกัน ทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานจึงคาดหวังว่าจะได้คืนทุนหรือกำไรบ้างตามสมควร เมื่อการพัฒนาด้านดิจิทัลและการแพร่หลายของอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดกรณีการกระทำที่เป็นการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้เจ้าของงานสร้างสรรค์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ต้องมีการคิดค้นกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการป้องกันการละเมิด หรือเพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการสิทธิของเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ โดยที่รูปแบบของกลไกทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้เพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์นั้น มีลักษณะหลากหลายรูปแบบและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ซึ่งในปัจจุบันกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีที่เจ้าของลิขสิทธิ์นำมาใช้เพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ได้แก่ มาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึงของงาน มาตรการการป้องกันการทำสำเนางานลิขสิทธิ์หรือป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ และมาตรการเกี่ยวกับข้อมูลบริหารสิทธิ เช่น บรรดาชื่อหรือข้อมูลของผู้สร้างสรรค์เจ้าของลิขสิทธิ์หรือเจ้าของสิทธิ สาระหรือเงื่อนไขของข้อตกลงอนุญาตให้ใช้สิทธิรวมทั้งตัวเลขหรือรหัสที่ใช้แทนข้อมูลเช่นว่านั้นด้วย ได้ถูกนำมาใช้เพื่อป้องกันงานลิขสิทธิ์และสิทธิอันชอบธรรมตามกฎหมาย นอกเหนือจากมาตรการทางกฎหมายที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน หรือจะมีขึ้นในอนาคต

แต่ปัจจุบันยังไม่มียกเว้นในกฎหมายใดที่ให้ความคุ้มครองกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีที่ควบคุมการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์โดยตรง การกระทำที่ถือเป็นการหลีกเลี่ยงกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยี ที่ใช้ในการควบคุมการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ เช่น การถอดสัญญาณงานที่ติดตั้งสัญญาณก่อนแล้ว หรือการถอดรหัสงานที่ได้มีการเข้ารหัสไว้ และรวมถึงการกระทำอื่นใดที่เป็นการหลีกเลี่ยงลัก เอ้อออก ยับยั้ง และทำให้เสียหายแก่มาตรการทางเทคโนโลยีดังกล่าว โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ และนอกจากนี้ก็ยังไม่มี การบัญญัติถึงข้อยกเว้นและบทลงโทษทางแพ่งและทางอาญา ในกรณีที่มีการทำลาย หลีกเลี่ยง

กลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ แม้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองแก่งานลิขสิทธิ์ ก็ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องการให้ความคุ้มครองแก่กลไกทางหรือมาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้เพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ไว้โดยตรง นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติตามกฎหมายอื่นๆ ของประเทศไทยที่มีผลบังคับใช้ในอยู่ในปัจจุบัน ก็พบว่าไม่มีบทบัญญัติในกฎหมายใดที่ใกล้เคียงกับเรื่องดังกล่าว พอที่จะนำมาปรับใช้ได้หากเกิดกรณีมีการทำลาย หลีกเลี่ยงกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ ประกอบกับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะการสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ๆ ของการกระทำความผิดทั้งในส่วนของการละเมิดลิขสิทธิ์หรือการก่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น การบุกรุกเครือข่ายหรือการแก้ไขข้อมูลบางประการในระบบคอมพิวเตอร์ ภาครัฐจึงได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวและมีแนวความคิดที่จะกำหนดบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อให้ครอบคลุมกับสภาพปัญหาเหล่านี้โดยตรง และสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของงานลิขสิทธิ์และก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่สังคมที่จะได้รับประโยชน์จากงานสร้างสรรค์เหล่านั้น แต่อย่างไรก็ตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ตามร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ... ก็ยังไม่มีผลบังคับใช้แต่อย่างใด

2. ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่องปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ที่เผยแพร่ทางสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ศึกษากรณีการให้ความคุ้มครองกลไกทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้คุ้มครองงานลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต จากการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว พบว่าประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่จะรองรับสำหรับความผิดหากเกิดกรณีการทำลายหรือหลีกเลี่ยงกลไกทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ รวมถึงไม่สามารถปรับใช้กฎหมายที่มีผลบังคับใช้อยู่แล้วให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือลักษณะของการกระทำความผิดในเรื่องดังกล่าวได้ ผู้ศึกษาเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหานี้ 2 ประการ ประการแรกคือควรที่จะมีการปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายที่มีผลบังคับใช้แล้วในปัจจุบัน เพื่อให้มีความครอบคลุมและให้ความคุ้มครองกลไกทางเทคโนโลยีที่ใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ และสามารถขยายความเสียหายหากเกิดกรณีละเมิดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประการที่สองก็คือรัฐควรกำหนดบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะขึ้นมาใหม่เพื่อให้ความคุ้มครองแก่กลไกทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ มาบังคับใช้โดยตรง และควรจะมีควมเร่งด่วนในการประกาศใช้ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

2.1 การปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายที่มีผลบังคับใช้แล้วในปัจจุบัน

กฎหมายที่มีผลบังคับใช้แล้วในปัจจุบัน อาจจะมีข้อบกพร่องหรือไม่สามารถครอบคลุมได้ทุกประเด็นปัญหา เนื่องจากการกำหนดบทบัญญัติของกฎหมายนั้นขึ้นอยู่กับสภาพสังคมและสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้นเป็นสำคัญ จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติตามกฎหมายหนึ่งอาจมีผลบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในยุคสมัยหนึ่งๆ แต่เมื่อสภาพสังคมและเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป บทบัญญัติตามกฎหมายนั้นๆ อาจไม่สามารถนำมาปรับใช้กับสถานการณ์ในปัจจุบันก็ได้ สำหรับประเทศไทยหากจะมีการปรับปรุงกฎหมายที่มีผลบังคับใช้แล้ว เพื่อให้สามารถนำมาปรับใช้สำหรับการให้ความคุ้มครองกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ ผู้ศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงในลักษณะของการเพิ่มบทบัญญัติให้มีความชัดเจน ในการนำไปพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นความผิดบ้าง รวมถึงสามารถนำไปใช้ในการลงโทษผู้กระทำความผิดได้อย่างจริงจัง และสามารถชดเชยเยียวยาแก่ผู้เสียหายได้อย่างทันท่วงที ซึ่งผู้ศึกษามีความเห็นดังนี้

2.1.1 การปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา ผู้ศึกษาเห็นว่าหากจะมีการปรับปรุงหลักกฎหมายอาญา เพื่อให้ความคุ้มครองกลไกทางเทคโนโลยีที่ใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ ควรจะมีการปรับปรุงในประเด็นของข้อกฎหมายเกี่ยวกับการบัญญัติฐานความผิด เพื่อลงโทษกับผู้ที่หลีกเลียงหรือทำลายกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยี และควรบัญญัติขยายความของคำว่าทรัพย์สินตามประมวลกฎหมายอาญาให้ครอบคลุมกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีเอาไว้ด้วย เพื่อให้การตีความเป็นไปอย่างถูกต้องชัดเจน โดยอาจจะเพิ่มเติมในประเด็นเรื่องทรัพย์สินให้ครอบคลุมไปถึงทรัพย์สินที่ไม่สามารถจับต้องหรือทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างไว้ด้วย ซึ่งจะส่งผลให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ได้

2.1.2 การปรับปรุงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 เนื่องจากในปัจจุบันงานลิขสิทธิ์มีการแพร่หลายทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น แต่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้การละเมิดลิขสิทธิ์ทำได้ง่ายและเป็นไปอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดความเสียหายโดยตรงต่อเจ้าของลิขสิทธิ์เองและเกิดความเสียหายต่อสภาพเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ศึกษาเห็นว่าควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองแก่กลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ไว้เป็นการเฉพาะ โดยเพิ่มเติมความหมาย ประเภท ลักษณะ การได้มาซึ่งความคุ้มครอง การกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดกลไกทางเทคโนโลยี ตลอดจนข้อยกเว้นที่ไม่ถือเป็นการละเมิด และเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุคคลที่จำหน่าย ผลิต นำเข้า ส่งออก ซึ่งอุปกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการหลีกเลียงหรือทำลายกลไกทางเทคโนโลยี นอกจากนี้ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้คุ้มครองข้อมูล

การบริหารสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยการห้ามการจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งหรือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ช่วยในการหลีกเลี่ยงกลไกทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์ที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ หรือช่วยในการเอาออก ลบ แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเผยแพร่ข้อมูลบริหารสิทธิที่อยู่ในรูปของข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงการกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการเยียวยาผู้เสียหาย เพื่อให้สามารถที่จะนำคดีไปฟ้อง ทั้งในทางแพ่งและทางอาญาได้ โดยบทลงโทษทางแพ่งนั้นศาลอาจกำหนดให้มีการเยียวยาโดยการ กำหนดค่าความเสียหายก็ได้ หรืออาจมีการยกโทษหรือลดโทษกรณีที่เป็นการทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และไม่ได้มีเจตนาในการละเมิด ส่วนทางโทษทางอาญานั้นควรเพิ่มเติมเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะความผิดของผู้ที่กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ ให้หมายความรวมถึงการทำลายหรือ หลีกเลี่ยงกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยี โดยมีทั้งโทษปรับและโทษจำคุกหรือกำหนดมาตรการ ทางกฎหมายสำหรับความผิดในครั้งต่อไปเอาไว้ด้วย

2.1.3 การปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544
วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544 นั้น มุ่งเน้นที่จะให้ ความคุ้มครองตัวข้อความอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งหมายถึงข้อความที่ได้สร้าง ส่ง รับ เก็บรักษา หรือ ประมวลผลด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ จดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ โทรเลข โทรพิมพ์ หรือโทรสาร เท่านั้น หากจะมีการปรับบทบัญญัติของกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544 เพื่อให้ครอบคลุมประเด็นปัญหา กรณีเกิดการทำลายหรือหลีกเลี่ยงกลไกทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์แล้ว ผู้ศึกษาเห็นว่าควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองแก่กลไก หรือมาตรการทางเทคโนโลยีที่ นำมาใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ไว้เป็นการเฉพาะ เช่นเดียวกับที่กล่าวเอาไว้แล้วในการปรับปรุง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537

ทั้งนี้หากจะมีการปรับปรุงหรือกำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายที่มีผลบังคับ ใช้อยู่แล้วในปัจจุบัน เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการ เลือกรับปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 เพียงอย่างเดียว น่าจะเป็นการดีที่สุด เนื่องจากเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองงานลิขสิทธิ์มากที่สุด เพียงแต่บทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นกฎหมายที่ประกาศใช้มากกว่าสิบปี ทำให้ไม่สามารถนำมาปรับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้สถานการณ์ในปัจจุบัน ในยุคที่มีการสร้างสรรค์ และจัดเก็บผลงานในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล และมีการเผยแพร่งานเหล่านั้นซึ่งเป็นงานลิขสิทธิ์บนโลก อินเทอร์เน็ตกันอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น จึงไม่สามารถครอบคลุมประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการให้ คุ้มครองแก่กลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์

2.2 การบัญญัติกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะ

หากจะมีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาเป็นการเฉพาะ เพื่อให้ความคุ้มครองแก่กลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์แล้ว ผู้ศึกษาเห็นว่ากฎหมายที่บัญญัติขึ้นมานั้น นอกจากจะต้องมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงแล้ว ยังจะต้องบัญญัติให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของกฎหมายระหว่างประเทศ ที่นานาประเทศให้การยอมรับ และนำไปอนุวัติปรับใช้เป็นกฎหมายที่เหมาะสมกับประเทศของตน ไม่ว่าจะเป็นการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาขององค์การทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้ระบุเกี่ยวข้องกับเรื่องของลิขสิทธิ์ยุคดิจิทัลว่าประเทศสมาชิกจะต้องมีมาตรการหรือกฎหมายคุ้มครองกลไกทางเทคโนโลยี เพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ ซึ่งหมายความรวมถึงการคุ้มครองการพัฒนาเทคโนโลยีที่สร้างขึ้นเพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์หรือการเข้าถึงงานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์เอาไว้ด้วย หรือแม้กระทั่งกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้ให้ความคุ้มครองแก่กลไกทางเทคโนโลยีอย่างเป็นทางการแล้วในปัจจุบัน ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยมีร่างกฎหมายที่ออกมาเพื่อใช้ในการควบคุมอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์โดยตรง คือ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ... แต่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังไม่มีการประกาศใช้แต่อย่างใด ดังนั้นหากจะมีการตรากฎหมายเฉพาะในการให้ความคุ้มครองกลไกทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ ผู้ศึกษาเห็นว่าควรที่จะระบุความหมาย และลักษณะการกระทำที่ชัดเจนว่าควรจะมีลักษณะการกระทำใดบ้างที่ถือว่าเป็นการกระทำความผิด หรือเป็นข้อยกเว้นไม่ให้ถือเป็นการกระทำความผิด และควรกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ทำลายหรือหลีกเลี่ยงกลไกทางเทคโนโลยีที่ใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ เพื่อสร้างเป็นบรรทัดฐานให้กับทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว และควรที่กำหนดบทลงโทษให้ครอบคลุมไปถึงผู้ที่กระทำความผิดโดยทางอ้อมด้วย เช่น ผู้ผลิตเครื่องมือที่สามารถทำลายกลไกทางเทคโนโลยี เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับกฎหมายของต่างประเทศ และควรกำหนดความหมายของคำศัพท์ให้สอดคล้องกับศัพท์ทางวิชาการคอมพิวเตอร์ด้วย โดยมีรายละเอียดในเรื่องดังต่อไปนี้

2.2.1 มีการกำหนดลักษณะความผิดเกี่ยวกับการผลิตหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือให้เช่าซึ่งอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ได้ออกแบบหรือดัดแปลงเป็นพิเศษ เพื่อขัดขวางการทำงานของอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ป้องกันหรือควบคุมการทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ ทำให้คุณภาพของการทำสำเนางานด้อยลง หรือช่วยในการรับและดัดแปลงสัญญาณแพร่เสียงแพร่ภาพโดยผู้ไม่มีสิทธิกระทำการดังกล่าว โดยกำหนดบทลงโทษต่อการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าวให้ต้องระวางโทษจำคุกหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ได้ผลิตหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรอันเป็นการกระทำความผิด เพื่อมิให้มีการแพร่หลายต่อไป

2.2.2 มีการบัญญัติให้ครอบคลุมถึงการให้ความคุ้มครองข้อมูลการบริหารสิทธิ โดยกำหนดนิยามของคำว่าข้อมูลการบริหารสิทธิ ว่าหมายความว่าข้อมูลที่แสดงให้ปรากฏอยู่ในงานหรือการแสดงที่ได้บันทึกไว้แล้ว โดยระบุชื่อผู้สร้างสรรค์งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง และ เจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง หรือ โดยระบุระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้ลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงและตัวเลขหรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ต้องมีการกำหนดห้ามการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ ลบ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลการบริหารสิทธิทางอิเล็กทรอนิกส์ จำหน่ายนำเข้าเพื่อการจำหน่าย แพร่เสียงแพร่ภาพ หรือเผยแพร่ต่อสาธารณะซึ่งงานหรือสำเนา งาน โดยรู้อยู่แล้วว่าข้อมูลการบริหารสิทธิทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้ถูกลบหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยผู้ไม่มีอำนาจ และหากมีการกระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าว ควรกำหนดบทลงโทษทางอาญาแก่ผู้กระทำความผิดเอาไว้ด้วย เช่น ต้องระวางโทษจำคุกหรือปรับไม่เกินหรือทั้งจำทั้งปรับ และอาจกำหนดเป็นความผิดอันยอมความได้ เพื่อให้สามารถพิจารณาลงโทษได้

2.2.3 กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับลักษณะของอุปกรณ์หรือเครื่องมือในการคุ้มครองกลไกทางเทคโนโลยีเพื่อปกป้องงานลิขสิทธิ์ ซึ่งหมายถึงอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้เพื่อป้องกันหรือควบคุมการทำซ้ำงาน หรือทำให้คุณภาพของสำเนางานลดลง และอุปกรณ์เครื่องมือหรือเทคโนโลยีใดๆ ที่ใช้ป้องกันหรือควบคุมการเข้าถึงสัญญาณแพร่เสียงแพร่ภาพ เช่น การเข้ารหัส หรือการใส่รหัสหรือสัญญาณรบกวน เป็นต้น ตลอดจนการผลิตหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือให้เช่าซึ่งอุปกรณ์หรือเครื่องมือ ที่ใช้ขัดขวางการทำงานของอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว ให้เป็นความผิดตามกฎหมายนี้เอาไว้ด้วย

2.2.4 มีการกำหนดเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบไว้เป็นการเฉพาะ แยกต่างหากจากข้อยกเว้นของการละเมิดงานอันมีลิขสิทธิ์ และการกำหนดข้อยกเว้นควรมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้พอสมควรหารูปแบบเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไป แต่ทั้งนี้หากในอนาคตจะได้มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ก็คงจะต้องมีการศึกษาวิเคราะห์หาความเหมาะสมเกี่ยวกับข้อยกเว้นที่จะไม่ถือเป็นความผิด เนื่องจากหากมีข้อยกเว้นมากเกินไปก็จะทำให้สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ถูกละเมิดโดยช่องโหว่ของกฎหมาย แต่หากมีข้อยกเว้นน้อยเกินไปก็จะทำให้สังคมขาดไรซึ่งสิทธิการใช้งานโดยชอบธรรม ส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างเจ้าของงานลิขสิทธิ์กับสังคมส่วนรวม และผลที่ตามมา คือการผูกขาดตลาดของเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเฉพาะประเทศที่เป็นผู้นำทางเทคโนโลยี

2.2.5 หากเกิดกรณีมีการทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งระบบกลไกหรือมาตรการทางเทคโนโลยีที่มีผู้มิสิทธิเป็นเจ้าของและมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ บทกฎหมายที่บัญญัติขึ้นมาใหม่จะต้องบัญญัติขอกฎหมายทั้งทางแพ่งและทางอาญา กำหนดสิทธิและบทลงโทษอย่างชัดเจนเอาไว้ด้วย

2.2.6 ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานสารสนเทศแห่งชาติ เพื่อให้มีบทบาทโดยตรงในการดูแลและควบคุมการกระทำผิดทางเทคโนโลยีไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้สามารถรับทราบปัญหาและดำเนินการแก้ไขได้อย่างทันที่

นอกจากนี้ผู้ศึกษาเห็นว่า การกำหนดบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ต้องอาศัยความละเอียดอ่อนกว่าการกำหนดบทบัญญัติของกฎหมายลักษณะอื่นๆ ซึ่งผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ มีความรู้ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มาประกอบการกระทำความผิด ผู้ที่จะกำหนดบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี ก็จำเป็นต้องมีความรู้และมีความเชี่ยวชาญทุกส่วนเกี่ยวข้องกับวิชาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถเข้าใจกระบวนการทุกขั้นตอนเกี่ยวกับกลไกทางเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการป้องกันการละเมิดงานลิขสิทธิ์ อีกทั้งบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้สืบสวน สอบสวน หรือจับกุม ก็ต้องใช้ความรู้ทางคอมพิวเตอร์ในการสืบสวนติดตามรวบรวมหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยเช่นกัน เพื่อให้บทบัญญัติของกฎหมายสามารถครอบคลุมความผิดได้อย่างทั่วถึง สามารถผลดงความยุติธรรมให้กับเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ตลอดจนเกิดประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศอย่างเพียงพอ และได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ